

מסורת הש"ס

(א) פ"י כ"ט סעיף ט"ו ערך
 ע"ד ס"ד כ"ג (ב) (ח"ת),
 (ג) יב"ד הערך ע"י ע"ד ע"ד
 פ"ד ה"א ק"פ המעשה נ"ק"ל,
 (ד) (נ"ב ט"ו י"ג) ע"ש ע"ש
 סנהדרין (כ"ג) (ח) ויחזק ג"ג,
 (ה) יומא כ"ג (א) כ"ט כ"ג
 (ו) כ"ד כ"ג (ט) (ג) י"ג ע"י
 ה"ה"ש"ס ח"ר א"ה כ"ג ס"ה
 כל המעשה י"א (א) (ג) כ"ג
 א"לע"ד (א) (ח) ויחזק (א) כ"ג
 ו"ה.

תורה אור השלם

1. אין הקמה ואין הנהגה ואין עצה לגבי יי' משלי כ"א
2. ותנו בני ארץ הבית על הדמיון וע"פ צע"מ על האש
3. ויזן אלהיהם א"ז כ"כאל דבתי ויאמר צע"מ אני לימים ואתה שיישע עלן בן זרעתי ויאמר מותח לא ארמיה אהב כ"ו
4. מ"ו ר"ע ולחמי רשף וקטן מרזי"ו וכן כוונתו אש"ה ק"ם עם גזות חז"ל ע"ש ב"ר כ"ד כ"ב כלבי ע"מתי מנורק"ל לשע"ן לא אה"ק ק"ך
5. תהלים ק"ט א' ר"ב דה"ה שפתי לא אכלא יי' אתה ידע"ה
6. ויזן עירא ותיארי יה"ה תהלים ס' כ"ז
7. ויהי ר"ע בימי דוד ש"ש קשים שנה אחרי שנה וביקש דוד את פני יי' ויאמר יי' אל פני ואל בית הקדושים על אשר יהיית את הנבונים
8. ויהי ר"ע בימי דוד ש"ש קשים שנה אחרי שנה וביקש דוד את פני יי' ויאמר יי' אל פני ואל בית הקדושים על אשר יהיית את הנבונים
9. ויאמר אלעזר הבן אל אנשי הצבא ויאמר למלכותך ואת היתך והתורה אשר עזר יי' את משה במדבר לא כא י"ג ולפי אלעזר הבן ע"ד וישאל לו מנבואי האורים לפני יי' על פ"ו יב"א ועל פ"ו יב"א הוא וכל בני ישראל אחו וכל הנבון במדבר כ"ו כ"ג ויזן ויהי ע"פ כ"ג משרת משה מבשרי ויאמר אנני מנבוי כלא"ם במדבר י"א כ"ח

נהגות הב"ח

(א) ט"ז ס"ד ל"ח מ"ו
 (ב) ט"ז ס"ד מ"א
 (ג) ט"ז ס"ד מ"א
 ראב"י אומר לא מנינו אה"ק אלא על שחיינו הלא"ה (ד) ט"ז ס"ד מ"א ויזן ויהי ע"פ כ"ג משרת משה מבשרי ויאמר אנני מנבוי כלא"ם במדבר י"א כ"ח

רבינו תנאל

רבינו שאר סבינא, פ"י ב"ק ה"ה ט"ז
 ב"ר ע"ה ר"ע ט"ז
 ר"ל שאר סבינא ע"ה
 ח"כ כ"ו, והוא מלחן פוקד חרי' מסנה' א"ל

הדר פרק ששי עירובין

ס"ג.

עין משפט
נר מצוה

פ"א ט"ו י"ד פ"י כ"ב
 ט"ז ב"ג ד' ט"ז
 ט"ז ב"ג ד' ט"ז
 פ"ד כ"ג כ"ג
 י"ה מ"י פ"ה מ"ה פ"ה
 י"ה וט"ז פ"ה פ"ה
 י"א ד' מ"י פ"ה פ"ה
 וט"ז פ"ה פ"ה
 י"ב ד' מ"י פ"ה מ"ה
 פ"ה פ"ה פ"ה
 י"ג ה' ט"ז פ"ה י"ד פ"ה
 ט"ז פ"ה ט"ז

גילוי הש"ס

נב"א צורבא מרבנן חז"ל
 נפשית. עין סבינא דף
 לא ע"ה מ"ה י"ה ד"ה
 יב"ד ס"ף פ"ג נ"ב
 ט"ז ולא אשכחן
 דאשכחן ליה רישעין ע"י
 סנהדרין דף ט"ו מ"ה ד"ה
 מה תתלה:

מוסר רש"י

מצוה להביא מן
 ההדיוט. ולפי' שהיו
 כלא"ם נמשו של ע"ה
 (כ"ט ויחזק ג"ג)

רב ניסים גאון

רבינא ס"ר סבינא כבב"ל
 ב"ק הס"ן ש"ח
 ש"ס יתיה ב"ן ס"ג
 ותרומם פוקד מסנה' וכן
 ור"ב שללן הבאים
 מסנה' את העין
 והחרי' ואמרו ס"ר סבינא,
 כלומר ס"ר סבינא,
 ואמרין שהא' כלומר
 שנתא (ויחזק) ויחזק
 במקס שחודא. וכלא
 רבות. ובפ"ה ח"ה שח"ס
 אמרו אמר ר' חסדא
 פנין לבידק סבין מן
 התורה שנאמר ושח"ס
 ביה ואכלת. שיש"ט ד"כ
 נקבה טרפה בעיא בריקא.
 בירק חס"ה אפרקין
 כ"ל. ואמרין היא שבח
 דלא ס"ר סבינא שמתקין
 ליה. והתם בספ"ה דיו"ט
 טוב ב"ק [אין צ"ד]
 אמרו איבעיא להו מהו
 להראות סבין לחס"ה ביום
 טוב, ר' מ"ר ב"ה ד"ב
 כיצורית וכן אילני
 המרום. היה קוש"ב בו
 החמור בשבת. א"ל
 רבינא יהי הווא גברא
 בשבת. א"ל רבינא לרב
 אש"י כ"י האי גוונא מתחז'
 ספקויותא א"ל לא. א"ל
 לא. אין חכמה ואין עצה
 ואין תבונה לגבי ה' כל
 מקום שיש תלול השם
 אין חולקין כבוד לרב.
 אמר ר' בפניו אמר
 וחי"ב מיתה שלא בפניו
 אמר ואינו חי"ב מיתה.
 ולא מ"ו שני בני אה"ן
 אלא ספני שחוריה הלכה
 בפני משה רב"ן. ותלמיד
 היה לו לר' אלעזר
 ויהודה בן גוריא היה

ר"ב הסנונא אורי בחרתא
 תלמידי של ר' חסדא
 (דף כ"ה). גבי סני דמוינא
 ז"ל לנשינא ועוד היה אמר

ר"ב המנונא אורי בחרתא דארגו בשני דרב
 חסדא רבינא (א) ס"ר סבינא כבב"ל א"ל ר'ב אש"י
 "מאי טעמא עבד מר הכי א"ל והא ר'ב
 המנונא אורי בחרתא דארגו בשני דרב חסדא
 אמר ליה לאו אורי אתמר אמר ליה אתמר
 אורי ואתמר לא אורי בשני דרב חסדא רביה
 אורי דלא אורי ואורי בשני דרב חסדא
 -דתלמיד חבר דיליה הוה ואנא נמי תלמיד
 חבר דמר אנא אמר רבא "צורבא מרבנן חז"י
 לנפשיה רבינא איקלע למחוזא אייתי
 אושפיוכביה סבינא וקא מחוי ליה אמר ליה
 ז"ל אמטייה לרבא אמר ליה לא סבר (ב) מ"ר
 הא דאמר רבא צורבא מרבנן חז"י לנפשיה
 אמר ליה אנא מיובן זבינא (סימין זיל"א
 (ג) להני"א מחל"ף א"ק"א ויעק"ב) ר"ב אלעזר
 מהגרוניא ר"ב אבא בר תחליפא איקלעו
 לבי ר'ב אחא בריה דרב איקא באתריה
 דרב אחא בר יעקב בעי ר'ב אחא בריה דרב
 איקא למיעבד להו עיגלא תולתא אייתי
 סבינא וקא מחוי להו אמר להו ר'ב אחא בר
 תחליפא לא ליחוש ליה לסבא אמר להו ר"א
 מהגרוניא הכי אמר רבא צורבא מרבנן חז"י
 לנפשיה חז"י ואיעניש ר'ב אלעזר מהגרוניא
 והאמר רבא צורבא מרבנן חז"י לנפשיה שאני
 התם דאתחילו בכבודו ואי בעית אימא שאני
 ר'ב אחא בר יעקב דמופלג אמר רבא
 וילאפרושי מאיסורא אפילו בפניו שפיר דמי
 רבינא הוה יתיב קמיה דרב אש"י חזייה לההוא גברא דקא (א) אסר ליה לחמריה
 כצנינא בשבתא רמא ביה קלא ולא אשגח ביה א"ל ליהוי האי גברא בשבתא
 א"ל כי האי גוונא מי מתחזא כאפקרותא אמר ליה יאין חכמה ואין תבונה ואין
 עצה לגבי ה' כ"ל מקום שיש בו חילול השם אין חולקין כבוד לרב אמר
 רבא יכפניו אסור וחי"ב מיתה שלא בפניו אסור ואין חי"ב מיתה ושלא בפניו
 לא והא תניא ר"א (ב) אומר לא מתו בני אה"ן עד שהורו הלכה בפני משה רב"ן
 מאי דרוש ג' ותנו בני אה"ן הכון אש"י על המזבח אמרו (א) אף על פי שהאש
 יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט ותלמיד אחד היה לו לרבי אלעזר
 שהורה הלכה בפניו אמר רבי אלעזר לאימא שלום אשתו תמיה אני אם
 יוציא זה שנתו ולא הוציא שנתו אמרה לה נביא אתה אמר לה לא נביא אנכי
 ולא בן נביא אנכי אלא כך מוקבלי"ה כל המורה הלכה בפני רבו חי"ב מיתה
 ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן אותו תלמיד יהודה בן גוריא שמו והיה
 רחוק ממנו שלש פרסאות בפניו הוה והא רחוק ממנו שלש פרסאות קאמר
 ולישעמ"ד (ב) שמו ושם אביו למה אלא שלא תאמר משל היה אמר ר' חייא בר
 אבא אמר רבי יוחנן כל המורה הלכה בפני רבו ראו להכישו נחש שנאמר
 י'וען אליהו בן ברכאל הבויו ויאמר צעיר אני לימים וגו' על כן זחלתי (א)
 וכתיב י'עם חמת זוחלי עפר ועירי אמר רבי חנינא נקרא חומא שנאמר
 בלבי צפנתי אמתך למען לא אחטא לך ר'ב המנונא רמי כתיב בלבי
 צפנתי אמתך וכתיב ב'שרתי צדק בקהל ר'ב לא קשיא כאן בזמן שעירא
 היאירי קיים כאן בזמן שאין עירא היאירי קיים אמר רבי אבא בר (א) זבדא
 "כל הנותן מתנותיו לכהן אחד מביא רעב לעולם שנאמר עירא היאירי
 היה כהן לדוד (ב) לדוד הוא דהוה כהן לכו"ע לא אלא שהיה משג'ר לו מתנותיו
 וכתיב בתריה ויהי רעב בימי דוד ר' אלעזר אומר מורידין אותו כבודותו
 שנאמר ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא וגו' א"ע"ו דאמר להו לאחי אבא
 צוה ואותי לא צוה אפ"ה אינש רכתיב (א) ולפניו אלעזר הכהן ועמד (א) ולא אשכחן
 דאיצטרך ליה הוועש א"ר לוי כל דמותיב מלה קמיה רביה אזיל לשאל בלא
 ולד שנאמר וייען יהושע על לוי משרת משה מבחוריו ויאמר אדוני משה כלא"ם
 וכתיב

לשאל. למיתה: כללם. רחוקים הם לכן דהוי ליה כמורה הלכה: וכתיב

שמו שהורה הלכה בפני רבו ולא הוציא שבת. וא"ר אלעזר כל תלמיד המורה הלכה בפני רבו חי"ב מיתה. וראוי
 להכישו נחש בו. ונקרא חומא. שנאמר בלבי צפנתי אמתך למען לא אחטא לך. כל המשג'ר את מתנותיו לכהן אחד
 מביא רעב לעולם. שא"י וגם עירא היאירי היה כהן לדוד. ר' אלעזר אומר המורה הלכה בפני רבו מורידין אותו
 כבודותיו. שנאמר ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים לפתחם ואת חקם בו. כל דמותיב מלה באנשי רביה
 אול לשאל כלל ולר, שנאמר ויען יהושע בן נון משרת משה וכו', כלא"ם הטיל עליהן צורכי צורן וכן ללין מלאיחן,

רבינא אמר רבא רבא, א"ל רבינא אמר רבא רבא חסדא אורי בכפריה בשני דרב הונא, ורב המנונא
 אורי בארזי. פ"י ש"ס פ"ה, בשני דרב חסדא. א"ל ר'ב אש"י לא הוה איהמ'ר. [א"ל איהמ'ר אורי ויהמ'ר לא אורי].
 חסדא דאורי ר'ב המנונא בשני דרב חסדא. מאי טעמא תלמיד חבר הוא גבי ר'ב חסדא. אנו נמי בני מר תלמיד
 חבר אנו. מי מושלך, גורל בחכמה מושלך משרא חכמים. אמר רבא תלמיד חס"ה שרונה לשחוט בביתו מה שיאכל.
 וזאה חס"ן וברוקן, אבל לבורקי לטבח שישחוט ויקנה ממנו לא. אמר רבא וילאפרושי מאיסורא אפילו בפני רבו